

Συνοδιη ἀπόφεσις περὶ τῆς αγιότητος
Μάρκου τῆς Εὐφέστης εὐγενικῆς, ἐν εἶδοι ἀπολῆς
γενομένης, καὶ αποκαλεῖσα εἰς τὴν Νήσον Κε-
φαληνίας, κατὰ τὸ οὐρλάδον.

Ἐτος

Σεραφεῖμ ὅλέω Θεῷ Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινο-
πόλεως Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς
Πατριαρχῆς.

Ευφίλεσσατε Αρχιεπίσκοπε Κεφαληνίας καὶ
Ζακύνθου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπήτε ἀδελ-
φὲ, καὶ συλλειτόργε, καὶ αἰδεσθιώτατε Πρωτοπα-
πᾶ τῆς Νήσου τῶν Κορυφῶν, μιεὶ κατὰ πνεῦ-
μα ἀγαπήτος τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ δύτικότατοι
Κληρικοὶ, καὶ εὐλαβέσσατοι ἱερεῖς, καὶ εὐγενέσσατοι
ἄρχοτες, καὶ συνδικοὶ, καὶ χρήσιμοι πραγματευταὶ
τῶν Επαρχιῶν καὶ πολιτειῶν ἀυτῶν, καὶ λοιποὶ δέ-
παξάγαντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῇ ἡμετέρᾳ ὁρ-
θοδόξῃ γένεσι τῶν ἀνωτέρω περιφέρμαν Νήσων, τέκ-
ναι ἐν κυρίῳ ἀγαπητοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος, χά-
ρις εἷς ἑκατὸν ἀπεστι, καὶ εἰρήνη, καὶ ἔλεος παρὰ Θεῷ
πυρίς παντοκράτορος, καὶ κινέαν ἡμῶν Γινέσκ. Χριστῷ, καὶ
παρ ἡμῶν εὐχῇ, καὶ εὐλογίᾳ, καὶ συγχώδησις.

Πᾶσαν μὲν ἀρετὴν, καὶ τὴν ἀντιποιημένην ἀν-
τῆς τηλευτὴν καὶ γεράσιον κατατίλασις τημάτι, ἐν πάντι
πάντοι, καὶ μόνον ὅστιον καὶ δίκαιον ἀλλὰ καὶ λυσιτελέσ-
το τὰ γελάσια καὶ χρήσιμον. ἀρετες γέροντες εὐγενωρο-

ια φυχῆς ἐγένεκται διάθεσιν, ἀδέκασον περὶ τὴν
κρίσιν τῇ ἀληθεῖς ἐπαγομένῃ τὴν φήμον, καὶ κέν-
τον δεῖ εἰς ἐπίδοσιν καὶ μίμησιν ἀρετῆς οἱ περὶ αὐ-
τὴν χρηματίζεσιν ὅπαινοι, κατὰ τὴν θεολόγου φώ-
νην, ὃν τὸς ἐπαίνες οἴδε, τότου σαφῶς καὶ τὰς ἐ-
πιδόσεις ἀποφαίνομένν. εἰδέτις φθονεός ὁν, καὶ
βάσκανος, χρύπτειν ἐπιχειρεῖ τὰληθὲς, καὶ συγκα-
λύπτει, μωχθηρός ἀν εἴη πάντως καὶ ἐπιζήμιος ὁ
τοῦτος, ὡς αὐτὴν αὐατρέπου, καὶ ἀφανίζων τὴν αὐ-
ρετὴν, τῷ τὰς κανικάσαις παραίρειν ἐπ' αὐτῇ ἐυ-
φυμίας, καὶ πέδικοι ἀν τὸς ἐπιγυμνομένας ἀποερῶν
τὴν ἀπέκεινης ὠφέλειαν.

Πανταχῷ μὲν ὃν ἄδικον, αὐγέρασον μένειν τὴν
ἀρετὴν. ἐπὶ δε τῇ Ἱερῇ τῆς ιερατικῆς Συμβούλῳ,
καὶ τῷ ἐν αὐτῇ ἀκριασάντων καὶ διαλημψάστων εὐ-
τερείᾳ καὶ ἀρετῇ Θεοφόρων καὶ οστῶν. ἀνδρῶν, καὶ καθ-
έπερβολὴν ἄδικώτατον ἀν εἴη καὶ ἀτοπώτατον, τὸς
καὶ βίᾳ καταρρότι, καὶ νοὸς τελειότι, καὶ κατορθω-
μάτων λαμπρότι, ζήλωτε διαπύρῳ περὶ τὰ σέ-
βας, καὶ δογμάτων ἀκριβείᾳ περιφρανεῖς καὶ ἐπισήμως
γεγονότας, καὶ ἐν καιρῷ διωγμῷ καρτερικῶς αὖλη-
σαντας, καὶ πᾶσιν μὲν ὑπερβολὴν γενναίως ὑποσκύ-
τας, μὴ προδεξακότας δε τὴν ἐν τοῖς δόγμασιν αὐ-
λήδειαν, μὴ καταπέφεσθαι τῇ ὀφειλομένῃ τιμῇ.
ὅπερ γε πρὸ τῶν ἡμετέρων εγκωμίων, καὶ ὁ θεός τοῖς
γετοιέτοις τὰ ἔπειτα δίδωσι τῆς ἀρετῆς, τὰς πί-
νας αὐτῶν ἀμειβόμενος, τὰς οὐ ποτέ λαβε βοῶντας. τὸν
ἄγων τὸν καλὸν. ἡ γῶνισμα. τὸν δρόμον τετέλε-
κα, τὴν πίσιν τετίρηκα. λοιπὸν ἀπέκειται οἱ τῆς
δικαιοσύνης σέφανος, δικαίοις ἄραις αδικοῖς καὶ ζυγοῖς,
καὶ πρὸς παράκλησιν ἡμετέραν, οὐ καθ' ἥμας τὰ Χρι-
στᾶς Εκκλησίας ἀνωνευ παραλαβῆσαι, καὶ κανονικαῖσι
δικτυπώσεσιν ἐν ἐτηγίσις συμβέσσιν κατὰ παραβο-
άπταν-

πάπαντωσταίς; μενόμας τελεῖοθετεῖ διέταξεν ἐν ἰερᾶς
συνδόγοις, καὶ Εὐχλητικαῖς εὔσεβῶν συνελεύσε-
σιν, ἀγίων ἀνδρῶν, τῶν μὲν προφητικῆς Χάριτος,
τῶν δὲ ἀποπολικῆς ἀξίας, τῶν δὲ αἵματος μαρτυ-
ρίας, ἐτέρων δὲ ἀσκήσεως δρόμων, καὶ ἄλλων ἐπ' ἄλ-
λαις πράξεσι. Θεοφιλέστι διηνεκότων, καὶ διηγωνισ-
μένων, θεῶτε εὐηρεγένηκότων, καὶ διηνεκότων συστεβῶς
τῇ τῇδε βίᾳ τὸ σάδιον· ὡν τὰς βίας καὶ τὰς πράξεις
προτιθέμενη σίς ἐπαίνους, ἔχεινοις μὲν τὸ καθῆκον
ἐφορτιζούσαις (μηδὲ φησι δικαίων μετ' ἀγκω-
μίων), τοῖς δὲ φιλαρχέτοις καὶ φιλέρωτοις, ἃμα μὲν
τέρψιν ἐπιποιεῖ πνευματικήν, (ἀγκωμιαζομένων γάρ
φησι δικαίας εὑφραντήσονται λαοί), ἃμα δὲ εἰς Λη-
λού καὶ μέμησιν ἐπάλεῖσθει τίταν τῆς εὐσεβείας πολε-
μῶν. πρὸ δὲ πάντων, αὐτῷ τῷ κοινῷ δεσπότῳ καὶ
θεῷ τῶν πάντων οὐ περὶ τὰς εὐηρεγένηκότας αὐτῷ
διάλεξε παρὰ τῶν συνδόλων τιμὴν ἀναφέρομένην (έκδι-
γος γὰρ εἶναι ὁ διὰ τῶν ἀγίων δοξαζόμενος, καὶ τὴν
εἰς ἐκσίνας τιμὴν εἰς δικτὸν ἀναδεχόμενος) ἐπαξίας
ἀντιμετρεῖ τὰς χρήσιτας τοῖς εὐγνωμόνων διστενίσ-
τετο τὰς φιλαρχές αὐτῶν. τοσάτων εν ἀγνοεῖσθαι προέβη
ὅσις τῆς περὶ τὰς ἀγίας τιμῆς, καὶ οὕτως ἀγαγύκαια
τοῖς εὐσεβεῖν αἱρεμένοις, ἐμπηκτοῖσιν; οἱ δὲ εἴς τοῦ
ἀμαντείας αὐτῶν, εἴτε καὶ ταῖς τῶν ἐτεροδοξῶν διεφ-
θαρμέναις βελτεῖς ὑποτικελιζόμενοι, καὶ καὶ οἱ λαοί
λαμπρότερα ἀμάνυρον καὶ διασείειν πειρῶνται, καὶ κα-
θαιρεῖν τὸ ἀξίωμα τῆς ἀνηκόσιας τιμῆς, μεμαρτυρη-
μένων ἀγίων. Αὐτρῶν, σκαλῶν καὶ παραβόλων ἐπι-
χειρεῖσι. τὸ δὲ τοιότον αὐτῶν αἱρέτημα, εἴτε εἰκ-
τῆς οἰκοδευτικῶν ραθυμίας καὶ ἀπερισκέπτος δρόμος. εἴτε δὲ
τῆς διαφθορᾶς τῆς τῶν ἀλλοτρίων καὶ ὀπεσχοινισμέ-
νης μοίρας προσληλυθός; ὡς Κύμας οὕτης τυχόσης
παρατίσου αὐτοῖς ταῖς τολμώσι τοῖς λοιποῖς
ἔργοισιν εἰσερχομένοις τῇ ήμετάρη γύρευσεν μεταδόσει γέρεον;

ν, διορθώσεως ἀξίαν, καὶ θεραπεύειν ἐκ ἀπάνταινό-
μενα. Καὶ τὸ μὲν φεῦδος ὑπὸ παραπετάσματι τῇ
ἀγνοίᾳ δῆθεν κρυπτόμενου καὶ λανθάνον, ἐξέλεγυ-
χειν, τὴν δέ τε Ήλία φανωτέραν ἀληθείαν ἀκρι-
βέσιν ἀποδεῖξετι παριτάχυ, κατὰ τὰ, ἀπερκέτηται
προνόμια ὃ καθ' ἡμᾶς οἰκκυμενικὸς Θρόνος. προνοεῖ γάρ
τῶν ἀπανταχθῆ ἀγίων Εὐκκλησιῶν τῆς Εὐπαρθείας,
καὶ τῆς τῶν εὔπεπτῶν καθ' ἡμᾶς γύρων Ψυχικῆς σωτη-
ρίας. Εἰς δέ τὸ ζητώμενον τοιότου. Οἱ ιερεῖς Μάρκος δέ
τῷ πίκλῃ εὐγενικός, δὲ τῆς ἐν Εὐφρέσῳ Εὐκκλησίᾳ πρόε-
δρος, καὶ ποιμήν, καὶ ἀρχιερεὺς χρηματίσας, ὅτι μὲν μο-
λογογράμμενος εἴτεν αὐγίος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τῇ Χριστῇ Λαζ-
αρολικῇ Εὐκκλησίᾳ, ἵταστι πάντες οἱ τῇ ἡμετέρου-
γένεντος εὐσεβεῖς, ἀποδεχόμενοι καὶ τιμῶντες αὐτὸν α-
γενδιοιάσως, ὡς Ιερὸν τῆς Εὐκκλησίας πατέρα. μαρ-
τυρεῖσθαι δέ καὶ τὰ δστιώς καὶ θεοφιλῶς αὐτῷ πεπραγ-
μένα. ὅπότε ταραττομένης καὶ ἐπιρρεαζομένης τῆς
ἐν τοῖς ιεροῖς ἡμῶν δόγμασιν εὐσεβείας τε καὶ αλη-
θείας, καὶ τῶν ἄλλων τῶν δυτικῶν καὶ ἀτάκτων, καὶ
ἐπὶ βλαβῆ μᾶλλον, ἢ συσάσται τῆς ἀληθείας συνε-
πιράντων, καὶ συνεκδικησάντων τῆς Κωνσταντίου,
τῶν μὲν ἀπηνδυκότων, τῶν δέ διεφθορέτων, καὶ
πάντων μονονικής περιτραπῆναι καὶ ἐνδέναι τὰ ἀπά-
τη καὶ καινοτομία διακεκινδυνευκότων, μόνος αὐτὸς
ζήλου. Νείκε πληνοῦσί καὶ φρόνιμα θείον αναλαβών,
άντεσι γενναίως, καὶ αντιπαρετάξατο. Καὶ τῇ παν-
τευχίᾳ τῇ πνεύματος τε θωρακίσμένος, ὡς ἀλλος
Δαρβὶς τὸν νοιτὸν Γολιάδι οὐπέρ τῇ πνεύματος ἀγ-
απέξειται. Καὶ δῆ τῇ διηγάμει τῇ λόγῳ, τῇ τῶν ἐπι-
χειρικάτων δεινότητι, τῇ τῶν συλλογισμῶν, καὶ ἀ-
ποδεῖξεως ἀνάγκῃ, ὅσαπερ σφενδόνη, τῶν ἐναγτί-
ων τὰς σοφιστικὰς αντιθέσεις, εὑσόλως βαλῶν, καὶ
περιτραπάμενος, καὶ ὡς ιερὸν διαλύσας ἀράχθης, τὸ

δρόσου καὶ ἀληθεῖς τῇ ἐν ἡμῖν δόγματος, συνέσησέτε
 κατεσκεύασε, καὶ τὴν ἀληθεῖαν θριαμβεύουσαν
 ἔδειξε, μόνος διαιμείνας ἐν τῷ πελέμῳ ἀπερίτρεπ-
 τος καὶ ἀνάλωτος, οἵτις ἀγέτητος, καὶ ἀκαταγώγι-
 ξος τῇ Χριστῷ σρατιώτῃς, καὶ τῆς εὐσεβίας προσά-
 της ἀπερικλόνητος. καίτενθεν ἀπωσάμενος γενναῖος
 τῷ ἐναντίῳ τῷ φάλαγγῃ, τὸν ἀνατολικὸν Εὐ-
 κλισταν τῇ ἐπιφυλάκειᾳ κινδύνῳ ἐν δόγμασι διεσώπα-
 το. τοιαῦτα μὲν ἀυτῷ τὰ ὑπὲρ εὐσεβίας, καὶ τοῦ
 μὴ ἀνασχέδιαι περιτραπῆναι τὴν ἐνδέγυμασιν ἀλη-
 θεῖαν, ξένιας καὶ ἀπρόσφυλοις προσδέσσει καὶ νοσεύ-
 σεσι, γενναῖοι, καὶ ἡ ρωϊκὰ, καὶ ζήλοι γέμοντα ἀ-
 φίσεύματα, καὶ κατορθώματα, εἰ τὸν τυχόσαν μαρ-
 τυρεύντα ἀυτῷ κατὰ θρόνον ἀρετὴν, ἀγιότητά τε καὶ τε-
 λειότητά, ὅτι δεὶς παρὰ τὰῦτα καὶ δλοιπὸς ἄυτοῦ
 εἴος, πολλοῖς πανταχόθεν κομῆ, καὶ βρύσι πλεο-
 νεκτήμασι, καὶ ἀρετῶν ἐνθέων ποικιλαὶ κατεγγλα-
 γέται, ἔξει τῷ βιβλομέεω μαθεῖν, ἐντυχόντι ταῖς
 βίβλοις καὶ τοῖς συγγράμμασι τῇ τῆς μακαρίας λί-
 ξεως γεννομένῃ ἀοιδίμῳ Γατριάρχῃ θεοσσόλυμαν κυ-
 ρίαν Δοσιθέα, τῷ τοις ἀγάπησις ἐπιγραφομένῳ,
 τῷ τῆς Χαρᾶς, καὶ τῷ τῆς Καταλλαγῆς, ἕτι δὲ
 καὶ τὸ τῆς Νεκταρίης Πητριάρχε, ἐπιλέξασται,
 καὶ λαβεῖν ἐξ ἀυτῶν βεβαῖας, καὶ ἀναμφιλέκτ-
 τες τὰς ἀποδοίξεις, καὶ μαρτυρίας περὶ τῆς βίου, καὶ
 τῆς τρόπου, καὶ τῆς τῶν ἡδῶν ἀρετῆς. ἕτι δεὶς καὶ τῆς
 ἐν λόγοις σοφίαστε καὶ διυκτέως, τῆς ἐξιχριβωμένης
 θεολογίας, τῆς περὶ τὰ δόγματα περρότητος, τῆς
 περὶ τὰς διαλέξεις γενναῖας καὶ ἀνενδότης ἐγγέτεως,
 καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπικινημένων ἀρετῶν. οὐ γάρ δέ
 τῷ ἥιδεντι τῆς ἀγάπης τόμῳ, περὶ τὰ προλεγό-
 μενα Σελίδι, καὶ ἐπὶ λέξεως ὑπερστήσας
 Μάρκος δὲ Εὐφρέσι, γένηντα ἦν καὶ θρέψας τῷ αὐτῷ

κρὶ Βυζαντίῳ Γαλάτῃ, ὅπερ ἐκοιμῆθη ἐν κύριῷ, οὐ
χεὶς ἀγίας ἑορτὴν ἐτέλευτην στήσιον οἱ συγγενεῖς ἀν-
τεῖ, ὡς συμεῖτοι καὶ διεροσυλήται Νεκτάριος ἐν τῷ
Ἄγιον Ιωάννην τῇ συνταγματίᾳ ἀντεῖ. καὶ ἐν τοῖς μονα-
χιστοῖς τοῖς καιμένοις ἐν τῷ Αὐτῶν, εὑρίσκεται φ
κανῶν τῆς ἑορτῆς. καὶ πολλῶν λόγους ἐγκω-
μιασικοὺς πρέπει ἀντεῖ συγγραφέντες. καὶ ἐπομένως τὸ
τῆς Θεολογίας καὶ διδασκαλίας ἀντεῖ ἐκτίθεται μέ-
γενθεῖς, διεκυρύμενοι ἐν μόνον ἀπὸ τῶν συγγραμμά-
των, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν Φλωρεν-
τίᾳ συνόδου. καὶ κατωτέρω: τὸν δὲ παρὰ τῇ βασι-
λεώς γεννημένην ἀντεῖ, φησί, σφαδὴν, καὶ τικῆν
ἔτι δὲ καὶ τὸν Σῦλον, καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας ἐν
Φερραρίᾳ, καὶ Φλωρεντίᾳ, καὶ Καψαντιναπόλει αὐτοῖς
νασάντεις, γράφει ὄπερας Εὐκλητιάρχης Σιλβε-
ρίος. ἔτι δὲ τὸν δύναμιν τῶν ἀντεῖ συγγραμμά-
των, καὶ τὰς ἐγκωμιαὶ τῆς πανοσίας ἀντεῖ ξωῆς ἐν
προοιμίῳ τῶν ἀντιρρυτικῶν ἀντεῖς, διὰ βραχέων ἰδο-
μένης φύλακος.

Παρὰ ταῦτα. οἱ πατρός τῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ σοφίᾳ
πευστεύτεως ἐν τῇ πρὸς Ἰωάννην τὸν Βασιλέα νεα-
φόρῳ ἀντεῖ τιμήσατι νῦν. πρόμαχον τῆς ἀλιθοῦ
δόξης ἐν Ιταλίᾳ, καὶ σόμα πάντων τῶν ὁρθοδόξων
ἀντὸν ὀνομάζεσθαι. Η δέ εν τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ σύνο-
δος δείχνυσιν ἀντὸν κατ' οὐδὲν διαφέροντα τῶν δικτε-
βούμενων πάλαι πατέρων, επὶ σοφίᾳ, καὶ δογμάτων
ὁρθότητι. Ωδὴ καὶ τῷ τῷ τῆς Καταλαύης κατέντα τό-
πῳ, καὶ κατωτέρω: Γεώργιος, φησί, δὲ Σιχολά-
βιος, εν τῇ τῆς κατὰ Βακκού συνόδῳ συμείψει, α-
συγκρίτοις ἀντὸν ἐγκωμίοις κατατέφει. καὶ ἐν τῷ
τῆς προοδίκης λόγῳ ἀντεῖ φησίν, δι τῆς Ιωακείας
μητρὸς Εφέσου γενναίως ήγενόνται καὶ καλῶς, καὶ τὰ
παρ' ἐκείνων, ἵτοι τῶν λατίνων πάντα σοφιστῶν

ἐπικεχωσμένα, ἐξηλεγές. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς
 ζωῆς αὐτοῦ. οὐτὶ δέ ἀπέδοκε, φησί, Θάυμασίως, καὶ
 ἔτερον, ἐντίκμως, μήδοτιρεῖ. Ηὐτὸν δέ τοι δεῖπον, περὶ τῶν
 ὁ Σχολάριος τῷ ταῦται μὲν ρύτως ἡ τῷ κείντοι, εὐτῷ
 ῥηθεῖται τῆς ἀγάπης. Τέλος, τῷ δὲ ἄλλῳ εὐταιρεῖσι,
 ὡς εἴρηται βιβλοί. ἐξ ᾧ οἱ βιβλότεναι δύ-
 ναται χριστοφόροι, τὰς εἰς τίμην τὴν ἀνδρὸς διὰ
 μακρῶν γυγνυραφέντα. τίτων οὐδὲ τῶν ἐχόντων, καὶ
 λαμπρῶν αποδεικνυτέοντος ἐκ τῶν εἰρημένων τῆς κατ-
 αυτὸν ἀγιότητος, πέρι χρέων οὐδὲ τριῶν, ὅτοι κατὰ
 τὸ καρδινόν αὐλά. σωτήριου ἔτος, συνέβη αὐτῷ λο-
 γίαν τινὰ γενέσθαι περὶ τῆς ἀγίας τέττα, εὖ τῇ αὐ-
 τῷ περιφύμῳ. Νέστω Κεφαληΐας. τῷ γάρ αὐτῷ
 διατελῆτος ὁσιωνάτης εὐτελονάχοις καὶ Συμεὼν
 τῷ Βυζαντίῳ, Ζήλῳ Θείῳ, αἰδοῖτε, ψευδαβείᾳ τῷ
 περὶ τοῦ στυγίου τετον βιβλιθέντος ἑορτάσῃ τὴν Ιου-
 μην αὐτῷ, καὶ εὐ Εὐχλησίᾳ δοξολογῆσαι, κατὰ τὸ
 εἴδος τῆς καθῆταις ιερᾶς ἀγιεσίας, τινὲς τῶν αὐ-
 τῆς χριστιανῶν, ἐκ εἰδαρεν κόστου επαρθέντες εἰη-
 νέχθησαν ηγρὸς αὐτῷ, ως υεωτερίζουται δῆθεν, καὶ
 κακιοτομῆσται εὖ τῇ ανατολικῇ Εὐχλησίᾳ, καὶ ἐπει-
 στάγουνται καὶ εἰς τὴν ἀστήν τῆς καθῆταις Εὐχλησίᾳ α-
 νένδεκτον, προβαλλόμενοι εἰς πιθανήν αὐτῶν δικαιο-
 λογίαν τὸ αγνοεῖν, καὶ τῇ εἰδέναι, εἶπερ ἀποδέχετ-
 ται δὲ τοις ἡ καθῆταις Εὐχλησίᾳ τὴν τελετὴν εὗταις
 τοιαύτης ἑορτῆς, καὶ εἰ τινὲς τούτηνθέντα Μάρκον Ε-
 φέσην, ως αἴγιον, ήν τινας ἔντασιν, καὶ αὐτιλογίαν, καὶ
 σφυλεράχην ὑπόγονον αὐτοῦ, ἀναιμαθεῖτες οὐδὲ παρε-
 τῶν διατριβάντων εἰς τὰ ἄλλα οὐρανότεραν χριστιανῶν,
 τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς περιφύμες Νέστω Κεφαληΐας δρ-
 μωμένων, αὐλαγυρεῖλαύντων τῆς ιερᾶν πατρόστητης συ-
 κοδικῶν προκαθημένης, καὶ θηγυκτικένων. τὴν επιστη-
 βάνταν αὐτὸν διένεξεν, οὐδούκηντος, καὶ αὐφιέβατην

τάυτην, καὶ ἀπομένως ἀξιωσάντων, οὐ δεκτέστων,
συνοδίκῃ διαγγήλτει γενέσθαι τὴν διασάφησιν τοῦ
ζυγίατος, καὶ τὴν ἐπίλυσιν τῆς ἀπρόφενα, ὡς εἰ-
πιγγωθείσης, καὶ κυρωθείσης τῆς ἀλιθείας, εἰ-
πισομοῦνται μὲν, καὶ εὑρραγήναι τῷ λοιπῷ τὸς εἰ-
κῇ ἀντιλέγοντας· τὰς δέ εὐσέβεις καὶ φιλοθέας λα-
βεῖν πληροφορίαν, καὶ βεβαίαν τῆς πράγματος ἀπό-
δεξίην, εἰκὸν ἔγκωμεν παρειδεῖν τὴν φιλονεκίαν ταύτην,
καὶ αἱρισθῆται αὐτοῖς. ἀλλὰ τὸν τοιαύτην
αἴτησιν καὶ ἀξιωτινὸν αὐτῶν, ὡς εὑλογον καὶ δικαίαν,
καὶ πρὸς κατηρτισμὸν καὶ ὠφέλειαν ἀφορῶσται τῇ ἀν-
τόψιᾳ χριτέπωντας καὶ ὄρθοδόξου πληρώματος, ἀπο-
δεξάμενοι προσκυνῶν, ἀλλως τε περὶ πολλῶν ποιεί-
μενοι τὴν εἰς τὰς ἀγίας ἄνδρας τῆς ἀνατολικῆς ἥμερης
Εκκλησίας, καὶ τῶν ὄρθων αὐτῆς δογμάτων προτί-
τας καὶ ὑπερμάχος τιμῆν καὶ αἰδὼ, σὺλλόβειαν, γρέ-
φουτες διὰ τοῦ παρόντος συνοδίκων μετὰ τῶν περὶ
ἥμας ἱερωτάτων Αρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν δὲ
ἀγίων πνεύματι αγαπητῶν ἥμερην ἀδελφῶν καὶ συλ-
λειτρούων, καὶ οφειλόμενος εἰς αὐτῷ πνεύματι, δι-
λογοποιεῖν τε, καὶ γυνωρίζομεν πᾶσιν ἥμερην τοῖς εἰς τὰ
αὐτόντι, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθοδόξοις Ἰεροτικαῖς μετὰ
πάσης τῆς ἀλιθείας, ὡς οὐ κατ' ἥμερας ἀγίας τῇ Χρι-
στῷ ἀνατολικῇ Εκκλησίᾳ, τὸν ἱερόν τῆς τοῦ Μάρκου
Γρέσε τὸν Εὐγενικόν, καὶ οἶδε, καὶ τιμᾶ, καὶ ἀπο-
δέχεται ἀγίουν ἄνδρας καὶ Θεοφόρους, καὶ ὄστιους, καὶ Ση-
λωτὴν τῆς Ευσεβείας διάπυρους, καὶ τῶν κατ' ἥμερην
ἱερῶν δογμάτων, καὶ τῇ ὄρθῃ λόγῳ τῆς Ευσεβείας
πρόμαχον, καὶ προαστισμὸν γεννιατάτον, καὶ τῶν
προηγησαμένων εἰς τοῖς αρχαῖοις χρόνοις ἱερῶν θεο-
λόγων, καὶ κοσμητόρων τῆς Εκκλησίας μητῆραν
εὐφρακτίδον. καὶ τὴν σωζομένην ἔκθετιν περὶ αὐτῇ εἰ-
τοῖς διαληφθεῖσι· βιβλίοις τῇ αἰοιδίᾳ Πατριάρχου
ιεροσολύμων καὶ Δοσιθέας, καθὼς αὐτέρω ἐπὶ λα-
ξεως ἐκτέλεσται, ὡς ἀλιθευότητι καὶ γυνησίου, καὶ

υαντρόντον συνιεώμεν πᾶσι, καὶ παραδίδομεν, καὶ
 διαβεβαιώμεθα εἰν ἀγίῳ πνεύματι, αἵς μηδένα τῷ
 λοιπῷ εἴς ὑμῶν ἀπάντων τῶν εἰς τὰ ἀυτόδι, καὶ
 ἀπανταχῇ ὁρθοδόξων ἀμφιγύνοσιν, καὶ διδάξειν, καὶ
 διδελοκακῶν ἀγτιφέρεσθαι τῇ τῷ ἀνδρὸς τάκτῳ ὅσιό-
 τιτι, καὶ ἀγιότητι. Μηδέ προσέχειν ταῖς κενεφω-
 γίαις τῶν ἐτεροδόξων. Οἶτινες μὴδὲ πάντες, καὶ φθόνοι,
 καὶ πεισμοῦς φιλονείκις, πρὸς τὴν ἀλήθειαν αἱμβλυ-
 πῆντες, ἀδίκως ἐπιρεάζοτι, καὶ σπουδεύσυται τοῖς τῷ
 καθ' ὑμᾶς γένεσι ὁρθοδόξοις, φιλοσεπτιπλάζοις μ-
 πονοῖσις, καὶ σαδροῖς ἐπιχειρήσισι τὰς ἀπλαζέρους
 τῶν ὁρθοδόξων ὑποτικελίζειν, καὶ περιτρέπειν, καὶ τῆς
 εὐπέσιας ὁδοῦ εἴσειν, καὶ ἀπάγειν ἐπιβλαχές πειρώμε-
 νοι. οὐδὲ ταῖς φιλονείκαις τῶν τοιάτων μηκόδι
 κατέρειν φράσαντες, τῇ παρέσῃ πατρίκῃ, καὶ συνο-
 σικῇ ὑμῶν οὐδεστίχη πειρήσις, καὶ κατηκόντες σφάς ἀυ-
 τὸς παρέχετε, καὶ τὰς μηδὲν εὐλαβεῖας βιλούμένους
 ἕορτάζειν τὴν μηίμην τῷ διηθέντος ἀγίᾳ, καὶ ἐτησίως
 προηγγυεῖσθαι κατὰ τὴν 10'. τῇ Γαγνυμάτις μηδὲ, ὡς
 εἴδιται τῇ καθ' ὑμᾶς ἀγίᾳ τῷ Χριστῷ Εκκλησίᾳ,
 μηδαμῶς κωλύγητε, οὐδὲ ποτρέπητε, μηδὲ ὡς καινοτο-
 μῆντας διπλέμετρούτε. Ιερῷ δὲ ἀποδεχόμενοι μετ'
 εὐκενείας τῶν τοιάτων τὸν ξῆλον, καὶ επαινεῖτε τὸ
 ἔργον, ὡς θεοφιλέστε καὶ δικαιον, καὶ παρέ τῇ καθ'
 ημᾶς ἀγιωτάτῃ Γεκκλησίᾳ ἐνδεσμόντε καὶ νόμιμον,
 καὶ ἐπιτετραπλέμενον, καὶ βέτω μὲν προΐατες, καὶ ὑπα-
 σίην ἐνδειξάμενοι τὴν ὄφειλομένην τοῖς γυναικοῖς τέ-
 κνοῖς τῆς κοικίς μητρός, τῆς καθ' ὑμᾶς τῷ Χριστῷ
 μεγάλης Εκκλησίας, εἴτε συγκεχωρημένοι, καὶ εὐ-
 λογημένοι παρὰ Θεῖς χυρίν παντοκράτορος, καὶ εχι-
 τε ταῖς εὐχαῖς, καὶ εὐλογίας πάντων τῶν ἀγίων καὶ
 θεοφόρων πατέρων. Οἱ δὲ οὕτις εἴς ὑμῶν ἀπάντων
 τολμήσῃ ἀπειδῆς φάνησι, καὶ παρήκοος τοῖς εἴρητοι
 παρόντι σύνοδικῶς ἀποφανθεῖσι, καὶ τὴν περὶ τὸν
 ιερόν καὶ ιερὸν τῆτον Λάρικον τιμῆσαι τῆς ἑορτῆς αὖτις

τῆς τὴν τελετὴν ἐπιχειρήσῃ, οἰωδῆται λόγῳ, καὶ
τρόπῳ, ἐμποδίσαι, ὁ τοιητος, διποῖς ποτ' αὖ οὐ
ἴσρωμένος, οὐ λαίκος, ἀνὴρ, οὐ γυνὴ, μικρὸς, οὐ μέ-
γας, καὶ οὐτινοκαὶ τάξεως τε, καὶ κατακατεσεως, καὶ
βιθμοῦ, ἀρωγισμένος εἴη παρὰ τῆς ἀγύλας καὶ ὄποι-
στιν καὶ ζωοποιῶ. Καὶ διαφέρεται μηκοῖσι Τριάδος, τῇ
ένος τῇ φύσει μόνη Θεῷ, καὶ κατηραμένος, καὶ ἀσυγ-
χώριτος, καὶ μετασύναντον ἄλιτος αἰωνίως, καὶ τυμ-
πανιαῖς, καὶ πέρας ταῖς πατρικαῖς, καὶ συνοδικαῖς
ἀραιῖς υπόδικος, καὶ ἔνοχος τῇ πυρὶ τῆς γεέννης, καὶ
ἱμερίσαυτῷ μετὰ τῇ προδότῃ Ιάδῃ, καὶ τῷ θεομέ-
χων Παταίῳ τῶν σαυρωσάντων τὸν κύριον τῆς δό-
ξης. εἴη δέ καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναδέιματι ὑπεύθυνος. Οὐ-
κεῖς δὲ ποιήσατε ἀπαντες, ὡς γράφομεν, ὑπακού-
τεος εὑπεισίως καὶ εὐγνωμόνως τοῖς ἀν τῷ παρόντι γε-
γραμμένοις, ὡς τέκνα γυνήτια τῆς Αἰγατολικῆς τοῦ
Χριστοῦ Εὐαληπτίας, καὶ τῶν ὅρθων ἀυτῆς δογμάτων
ὁπαδοὶ καὶ ἀκόλουθοι, γνωστοὶ οὐ τῇ Θεῷ χάρις, καὶ τὸ
πειρού ἔλεος, καὶ οὐ εὐχὴ καὶ οὐ εὐλογία τῆς ίμῶν μη-
τριοτητος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν ἔτει σωτηρίᾳ αὐλαῖ. Εν μηνὶ φευξηρίῳ,
Γυδικιόνος β'.

Ο Καισαριανός Νεόφυτος. Ο Α' Συγκύριος.

Ο Κυρίκος Αναγνώστης.   Ο Κοΐτης Γεράσιμος.

Ο' Νικολαΐδείας Θεόκριτος. Ο' Πελ., Πατρ., Γεράσιμος.

Ο Νικαῖος Καθηγεῖται. Ο Σμύρνης Νεόφυτος.

Ο Χαλκιδόνος Καθηγήτης. Ο Θύβων Α' Σπειράσιος.
Ο Θεοφάνης Λέων

Οὐασταλούσκης Ρωμαιός. Οὐασταλούσκης Δευτέρα,
Οὐασταλούσκης Τρίτη, Οὐασταλούσκης Τέταρτη.

Ο Τακούιν Ρωσσία. Ο Μεσημβρίας Γρη
Ο Σινδικάτος Μουσουλμάνων Ο Χίλια Δέκατα

Такъ какъ въ съществуваніи на всѣхъ естественныхъ явлѣній и въ движѣніи всѣхъ предметовъ есть одна и та же сила, то и въ движѣніи звездъ и планетъ есть одна и та же сила.

τις πρεσβείας συ σώζε της τιμῶντάς σε Σεπτέμβριού Μίανα εῦλον

ΤΗΣ ΕΦΕ
ΙΣΟΔΩΣ.

Η' Α' Θώσασις.

Τέρατα της Μητροπόλιτα Θεσσαλονίκης, ὑπέρτιμος, καὶ ἔξερχε πάσις θεταλίας, εἰν αὐγίω πνεύματι ἀγαπήτοι αδελφέ, καὶ συλλείτρουγε, καὶ διντιμότατοι κληροίκοι, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, χρήσιμοι γέροντες, φύποειδεῖτε; τῆς ἐπαρχίας ταῦτας. Χάρις εἴη μόνη, καὶ τίμην παρὰ θεῖ. δύνεται πολλάκις καὶ συρράφειται διαβολὴ ὑποκλέψαι τὴν ἀληθῆ πνεύματι τῶν πραγμάτων, καὶ μᾶκρον προτάξαι τοῖς ἀνεγκλίτοις, καὶ ἀνατίκαταζίκης φίτική γενέσθαι ψρός ἀνδράς ἀδιψέας, καὶ ἀμετόχας τῶν κατ' αὐτῶν λαληθέντων. ἀλλ' ἐπιλαμβάσις πάλιν ἀληθείας, τῆς πάντων δυνατωτέρας κατὰ τὸν παροιμιαζόνταν, αὐτοπάρκων τε, καὶ ἀνυποζήτων ἐξελεγχθέντων τῶν προσκευωριοθέντων, καὶ ἐπιφυλιοθέντων ἃκαληθῶν κατὰ τῶν τοιάτων ἀνδρῶν, ἀνάγουνται δικαίως οἱ κτωσί οὐσιώντες, καὶ ποιναῖς καθυποβληθέντες εἰς τὴν αρχαίαν κληροχίαν αὐτῶν. καὶ σάσιν διὰ τὰς Εὐκληγιακαῖς εὐτυχίας, καὶ ἀποφάστεις. Εἰ πειδὴ τοιγαρεῦν καὶ ὁ κύρος Λαζανάστιος Πάριος, ἀνήρ ὅν οὐτανεὶς καταφρονήτων, σοφίας τε πετεσχικῶς τῆς Θύραις, καὶ τῆς κατ' ίμενος, καὶ καλῶς μεμυημένος τὰς θεῖας, καὶ εὐπαίδευσίκα τῷ οὐτι τῇ κακηκότῃ κακομηνός, ἐφθαστε προχρόνων ἦδη τινῶν διεβλιθεῖναι, καὶ κακαιρέσται καθυποβληθῆναι, διὰ τὰς ἀπέφερον τότε κατ' αὐτῆς κατηγορίας. Ός διὸ ψφριτὸν τὸ πρεγματίγυμένας, καὶ δυτανασχετῶν τοῖς ὄλοις, καὶ δεινοπαθῶς διακείμενος, ἔγραψεν δέκα πρόσθις τὴν Εὐκληγιαν προσάπολογούμενος, καὶ τὴν ἀδιψάτιν αὐτῆς θερμῶς ἐξαιτήμενος, καὶ προσκόδεικνύων σὺν λόγῳ, στι τὰς κατ' αὐτῆς τότε λαληθέντα, καὶ ἐπιφυλιοθέντα προφανεῖς συκοφαντίαις πηρόχοι, καὶ πόρρω ἀληθείας ἀπάσις, ὅδη καὶ σανα-

χος πεπόνικεν ἵκανως προσπάπολογησάμενος, καὶ σχλιπαρήσκε τυχεῖν ἀθωάσσεως. τὰτα χάριν ἡμεῖς τε, καὶ οὐ περὶ ἡμᾶς θερὸς ὅμιλυντος, οἴκτω κακοφίεντες επὶ τῷ τοιάτῳ ἐλλογύμῳ αὐδρὶ, καὶ τὰς μετὰ θερμῶν δακρύουν ἰκεστας ἀντεῖ, εύμενας. προσποδεξάμενοι, γρέψαντες δὲ ἄγιο πνεύματι ἀπόφραινόμενοι συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς θερωτάτων ἀχιερέων, μηδέποτε πατέριμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτηργῶν, οὐκονομάχοις καὶ Λαζαρίτιας ὁ Πάριος, ἀνδρὸς ὑπάρχῃ τῆς κατὰτοῦ προσπενχθείτης. Εκκλησιαστικῆς ποιηῆς, καὶ παιδείας, ἔχων καὶ τὸ εὐεργῦν τῆς θερωτύνης αὐτοῦ ακολύτως ἀς καὶ πρότερον, θεραπεικὴν σολῆν ἀμφιεύμενος, καὶ συλλειτηργῶν ἀρχιερεῦσθι, καὶ θερβασίν, τὸν δὲ προσκλητήν, καὶ ἀσπασμῆ χειρός, καὶ τῆς ἀνικάτης αὐτῷ τιμῆς, ὡς λειτηργὸς τῆς ὑψίσου ἀξιώματος, καὶ τὰς ἀνήκοντας μέτωπος Εκκλησιαστικὰ εἰσεδύμεται, καὶ δικαιώμεται ἀπαρεμειώτως καρπίμενος, καὶ νεκρόμενος, μηδενὸς ἐναυτικέυκα αὐτῷ τὸ παράπεδον, οὐ κατατιθεμένον, οὐ αὐτιλέγοντος. τοῦτο γερέσθω εὖ ἀποφάσεως. αὐτπά.

Η εἰκὸν ἀθώωσις τυπωθεῖσα ἐνταῦθα, διὰ τεκμήριον τῆς φιλίης εὐγνωμεσύνης πρὸς τὴν αὐτᾶς πνευματικήν, καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἀγιωτάτης συνόδη τῆς τὴν εὐθυδικίαν συνδικετάσης. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ πολλάκις μὲν ἥρωτιται καὶ διὰ σόματος καὶ διὰ γυρέματος, διὰ ποῖας αἵτιας προλαβόντες κατεχοίτυμεν, ἀς πολλῶν ἀγνούντων, δηλοποιοῦμεν τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἐσυκοφαντήθημεν, ὑπότιμων ἐδικῶν μεταξὺ αὐτῶν ἀγιορειτῶν, ὅτι δὲν δεχόμενος καὶ ἀδετῆμεν τὰς ἐκ τῆς Εκκλησίας γυνόμενα θεραπευόμενα ἐν τῇ αγαπητήμω ἡμέρᾳ τῆς Κυριακῆς. ποῖα ταῦτα; τὰς διετῶν θερμῶν μερίδων, τὰς ἐν τῇ θείᾳ μεταστιώσει. καὶ

έπλω; τὰς δόσις δῆποτε ἐν διαφόροις κάιροις εὐχετρεῖ
ὁ ιερεὺς υπὲρ τῶν κεκοιμημένων ἀυτῇ τῇ θύεσθαι. Καὶ
εἰς βεβαιώσιν τῆς συκοφαυτίας, ἐπέφερον, ὅτι ὁ Μα-
λαζὸς γράφει ταῦτα εἰς τὸ ἔδικόν τε τυπικὸν, καὶ
ήμερις αὐτὸς ακολαζεῖται φρονθεῖται τὰ τοιαῦτα
γομεν. ἐξ ἀνάγκης Ιλοιπόν εὐώ γράψας αναφο-
ρὰν εἰς τὴν αὐτὴν παναγιότητα, καὶ τὴν ιερωτάτην
σύνοδον, αναθεμάτισα ὄλοφύχως τὰς τὰ τοιαῦτα
φρονθεῖσματα φρονθεῖται καὶ λέγονται, περὶ δὲ τῆς
Τυπικῆς τῆς Μαλαζῆς, εἶπον, ὅτι γὰρ εἴδομεν οὐτε
μηάσαμεν πώποτε Τυπικὸν Μαλαζῆν, ἐγράψας δὲ
μάλιστα ἐξ αρχιστάτης Τυπικῆς τῆς ἐν τῷ ἀγίῳ ὄ-
ρει καλαμάντιν πρωτάτην, τὸν περὶ τῶν μηματύνων
Ἐκκλησιαστικὸν Τύπον δὲ ὄποιος καὶ ἔχει εἶτας, χρή-
σιδέναι, Στις ἐὰν γένηται ἀδελφὸν ἐκδημῆται πρὸς
κυρίουν, ἐν ταῖς ἀγίαις ταύταις ἡμέραις (τῆς μεγά-
λης τεσσεράκοστῆς δηλονότι) διὰ μέσην τῆς ἐβδο-
μάδος, πανηγυρίς ἐγίνεται τῶν τρίτων αὐτῆς, διὰς
τῆς παρεκκενῆς ἐσπέρας. τότε γάρ τελεῖται ἡ
πανηγυρίς αὐτῆς, καὶ τῷ σεββάτῳ ἡ λειτηργία. τῷ
δέ ἐπιόντι σεββάτῳ γέρονται τὰ ἄνηκτα αὐτῆς, καὶ ν
τε λαγχάνωσι, καὶ τε μή. τὰ δέ τεσσεράκοστα
αὐτῆς γίνενται, ὅταν δὲ αριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ
πληρωθῇ. τότο δέ δηλον, εἰμὶ λαγχάνωσιν ἐν-
τε τῇ αγίᾳ δι μεγάλη ἐβδομάδι, καὶ τῇ διακαίησί-
κω. ἐν αυταῖς γάρ λαγχάνενται, καὶ επιτελεῖνται,
εἰμὶ μετὰ τὸ παρελθεῖν την τῆς Σωτῆρος ΚΥΡΙΑΚΗΝ.
Ἐπειδὴ δέ παραδοσίς ἐξ τῶν ἀγίων μηματύνεσθαι
καὶ ἐκάσην τὰς ἐκδημῆτας ἀφ' ἡμῶν, διὸ λειτη-
ργίων, ἀπ' αὐτῆς δηλονότι τῆς πρώτης ἡμέρας, καὶ
ῆγετελευτῶσι, μέχρι καὶ τῆς τεσσεράκοστῆς, αἵ τοιε-
ται λειτουργίαι αὐτῶν ἀρχονται, καὶ τῆς δευτέ-
ρας τῆς Σωτῆρος, μέχρι συμπληρώσεως τεσσεράκοστῆς,
ἢν μόνις ταῖς Κυριακαῖς, καὶ ταῖς λοιπαῖς

εορτασίμοις ἡμέραις, ἦγεν τῇ τετράδὶ τῆς
μεσοπεντηκοσίης, τῇ τετάρτῃ πρὸ τῆς ἀνά-
ληψεως, καὶ τῇ δευτέρᾳ της ἁγίας πνεύμα-
τος, μὴ γνομένα.

γένθαντι

Ταῦτα γέντα τοιαῦτα γράψας καὶ συλλογήσας,
καὶ αὐτοῖς κατίστας κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀγίας εἰ-
οικημενικῆς ἐβδόμης συνόδου, εἴτις πᾶσαν Εὐκαλυ-
πτικὴν παραδοσιν ἢ ἔγγραφον, ἢ ἄγραφον ἀνε-
τεῖ, ἐλαβον τὴν ἀδιώστιν με, ἔχοσαν ἐπί λέξως,
εἰτῶ.

Γεράσιμλ ἐλέφ Θεῖ Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινού-
πόλεως Νέας Ρώμης καὶ οἰκημενικὸς
Πατριάρχης

Γεράσιμος Μητροπολίτας . . . . .

